

دوشنبه 1 اردیبهشت 1393-21 جمادی الثانی 1435 - 21 آوریل 2014

درگذشت «ملک الشعراء بهار» ادیب و سیاستمدار (1330 ش)...

* اول اردیبهشت درگذر تاریخ

* درگذشت «ملک الشعراء بهار» ادیب و سیاستمدار (1330 ش)

اشاره:

استاد محمدتقی بهار پسر ملک الشعراء محمد کاظم صبوری در سال 1266 ش در مشهد به دنیا آمد. از هفت سالگی به سرودن شعر روی آورد و از مظفرالدین شاه در 18 سالگی لقب ملک الشعراء گرفت. وی از محضر ادیب نیشابوری استفاده برد و علی‌رغم منع پدر از سرودن شعر، به دلیل علاقه و استعداد ذاتی، به این هنر گرائید.

محمدتقی بهار پس از مرگ پدرش دنبال تکمیل تحصیلات علمی را به منظور تقویت بنیه‌های شاعری گرفت و به مرور سرآمد همه شاعران معاصر ایران گردید، تا جایی که به عنوان آخرین استاد شعر کلاسیک فارسی شناخته شد و آوازه جهانی پیدا کرد.

بهار بعدها به

خدمت دولت درآمد و پس از مدتی اشتغال در مناصب دولتی، در سلک آزادی خواهان و مشروطه طلبان جای گرفت.

بهار فعالیت‌های سیاسی خود را از آغاز

نهضت مشروطه آغاز کرد و در این راه متحمل

رنج زندان و تبعید و آوارگی گردید. در همه این احوال از آن روزها و شب‌ها که ملک الشعراء بهار، عمر خود را در زدوخوردهای

سیاسی و روزنامه‌نگاری و حبس و تبعید و خدمت در مجلس شورای ملی می‌گذرانید تا آن ساعت‌ها که با لحن دلچسب و

سخنان دل‌انگیز و اشارات دلنشین خود در کلاس درس اشتغال داشت، حتی در ایام بیماری و آخرین روزهای زندگی،

ذهن خلاقش از آفرینش معانی و موضوعات جدید باز نایستاد و مجموعه‌های شعری پدید آورد. از لحاظ ادبی نیز اهمیت شعر

بهار بیشتر از آن جهت است که او زبان فصیح پیشینیان را به بهترین و دل‌انگیزترین صورت در سخن خود به کار برده است.

بهار با اطلاع و آفری که از زبان فارسی و ادبیات قبل از اسلام داشت، به خلق ترکیبات جدید و وارد کردن بسیاری از لغات متروک

لهجه‌های کهن در آثار خود توفیق یافت. تصحیح و حاشیه تاریخ سیستان و مجمل‌التواریخ و تألیف سبک‌شناسی نثر فارسی و

دیوان اشعار و چند نوشتار سیاسی از جمله آثار اوست. استاد محمدتقی بهار سرانجام در اول اردیبهشت 1330 ش در 64

سالگی

به مرض سل درگذشت.

* اعزام روحانیون به سربازی پس

از اجرای حمله به مدرسه فیضیه

(1342 ش)

اشاره:

تهاجم وحشیانه مزدوران بعث رژیم پهلوی به

مدرسه فیضیه در دوم فروردین 1342، عکس‌العمل شدید مراجع عظام، طلاب و فضلاء حوزه و مردم مسلمان را به دنبال آورد.

با گسترش تظاهرات و حمایت‌های گسترده از طرف اقشار مختلف مردم و علما و مراجع داخل و خارج کشور، رژیم درمانده،

دست به یک سلسله حرکت‌های ایذایی زده و

جنگ روانی حساب شده‌ای را از طریق رسانه‌های گروهی آغاز کرد. یکی از این حرکت‌ها، طرح مسئله اعزام طلاب به

سربازخانه‌ها بود که در تاریخ

اول اردیبهشت 1342 به صورت وحشیانه‌ای انجام گرفت. مأموران حکومتی در کوچه و خیابان به دستگیری طلاب جوان

پرداخته و ضمن نادیده انگاشتن معافیت تحصیلی آنان، این افراد را به پادگان‌ها

اعزام می‌کردند.

در واکنش به این عمل، حضرت امام خمینی(ره) به طلاب فرمودند: «شما هر کجا باشید، سربازان امام زمان هستید. رسالت

سنگینی که بر عهده دارید روشن ساختن و آگاه کردن سربازان و درجه‌داران است. خود را از نظر روحی و جسمی قوی سازید.»

اعزام روحانیان به سربازی نه تنها باعث هضم آنان در سربازخانه‌ها نشد، بلکه آنها در آن وضعیت نیز به مبارزات روشنگرانه خود

ادامه دادند و این‌گونه شد که در پادگان‌ها و در میانه بدنه ارتش هم نهضت اسلامی و امام خمینی(ره) یارانی پیدا کرد که در

تداوم و پیروزی انقلاب، مثمر ثمر بود.

* رحلت فقیه بزرگوار آیت الله
«میرزا علی غروی علیاری تبریزی» (1376 ش)
اشاره:

آیت الله حاج میرزا علی غروی علیاری تبریزی در سال 1280 ش (1319 ق) در بیت علم و تقوا در تبریز زاده شد. او که از نوادگان عالم بزرگ و فقیه جلیل، آیت الله حاج ملاعلی علیاری بود، پس از پشت سر گذاشتن دروس مقدماتی، راهی نجف اشرف گردید و سالیان بسیار در محضر حضرات آیات: سید ابوالحسن اصفهانی، ضیاء الدین عراقی، میرزای نائینی، سید ابوتراب خوانساری و سیدعلی آقا قاضی، زانوی ادب زد. وی در این دوران، مبانی علمی خود را در اخلاق، فقه، اصول، کلام، رجال، عرفان، حکمت و فلسفه استوار ساخت و در جوانی به دریافت اجازات متعدد روایی و اجتهادی از علمای بزرگ نجف نائل آمد. معظم له در 31 سالگی به درخواست جدّ عالی قدرش، آیت الله محمد حسن علیاری به تبریز بازگشت و به مدت 65 سال به تحقیق، تدریس، تألیف و پرورش شاگردان اشتغال ورزید. از آن فقیه سترگ نوشتارهای فراوانی به جای مانده که تقریرات درس خارج فقه حضرات آیات: عراقی، نائینی، سید ابوالحسن اصفهانی و نیز شرح عروة الوثقی در 15 جلد از آن جمله است. آیت الله علیاری سرانجام در چنین روزی برابر با 13 ذی حجه 1417 ق در 96 سالگی در تبریز بدرود حیات گفت و پس از تشییعی با شکوه، در حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

* روز بزرگداشت شیخ اجل «مصلح الدین سعدی شیرازی»
اشاره:

شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی در حدود سال 606 ق در میان خاندانی از عالمان دین در شیراز ولادت یافت. وی در اوان جوانی برای تحصیل علوم ادبی و دینی راهی نظامیه بغداد شد و سپس به عراق و شام و حجاز سفر کرد. سعدی در اواسط قرن هفتم به شیراز بازگشت و منظومه حکمی بوستان را در سال 655 ق و گلستان را در مواعظ و حکم به نثر مُسَجَّع و آمیخته با قطعات اشعار دل انگیز در سال 656 ق، نگاشت. وی از آن پس، قسمت عمده عمر خود را در زادگاه خود گذراند تا این که در سال 691 ق در 85 سالگی درگذشت و در خانقاه خود به خاک سپرده شد. در سخن سعدی، غزل عاشقانه آخرین حد لطافت و زیبایی را درک کرده و لطیف ترین معانی در ساده ترین، فصیح ترین و کامل ترین الفاظ آمده است. سعدی در حکمت و موعظه و ایراد حکم و امثال از هر شاعر پارسی گوی موفق تر است و نثر مزین و آراسته و شیرین و جذاب او در گلستان، بهترین نمونه نثرهای فصیح فارسی می باشد. در جمهوری اسلامی ایران، اول اردیبهشت به عنوان روز سعدی نامگذاری شده است که همه ساله در مراسم های ویژه، گرامی داشته می شود.

* سازمان تعاون مصرف شهر و روستا با سرمایه پانصد میلیون ریال با یازده فروشگاه در تهران و شهرستانها کار خود را آغاز کرد. (1352ش)
اشاره:

سازمان تعاون مصرف شهر و روستا با سرمایه پانصد میلیون ریال با یازده فروشگاه در تهران و شهرستانها کار خود را آغاز کرد. دکتر باقر عاقلی مدیر عامل سازمان مزبور اعلام نمود این سازمان پلی مطمئن بین شهر و روستا خواهد بود.

* 21 جمادی الثانی در گذر تاریخ
* درگذشت «محسن بن علی تنوخی» ادیب، شاعر و مورخ مشهور مسلمان
(384 ق)
اشاره:

محسن بن علی تنوخی ادیب و مورخ مسلمان در شعر و ادب، استعداد سرشاری داشت و اشعار بسیاری از خود بر جای گذاشت. تنوخی در مدتی کوتاه، مراتب علمی و دینی متداول زمان خود را طی کرد و سپس به شغل قضاوت پرداخت. کتاب القَرَجُ بَعْدَ الشَّيْءَةِ، شامل مجموعه ای از وقایع تاریخی و اجتماعی آن دوران است که وی آن را با دقت و ظرافت خاصی تألیف کرده است. همچنین کتاب دیگر تنوخی، المساجد نام دارد که حاوی حکایات و فرازهای اخلاقی است.

* رحلت عالم ربانی، آیت الله
«سید محمد حسن میرجهانی» (1413 ق)

اشاره:

حاج سید محمد حسن میرجهانی طباطبایی اصفهانی فرزند میرسید علی در ذیقعدۀ سال 1319 ق در یکی از روستاهای اصفهان و بیت دانش و تقوا چشم به جهان گشود. ایشان پس از فراگیری علوم مقدماتی در اصفهان، به حوزه علمیه نجف اشرف هجرت کرد و پس از بهره‌گیری از درس حضرات آیات: آقا ضیاءالدین عراقی، سید ابوالحسن اصفهانی و

شیخ عبدالله مامقانی، به مدارج بالای علمی دست یافت. آیت الله میرجهانی سپس راهی مشهد مقدس گردید و به هدایت و ارشاد مردم و تألیف و تصنیف پرداخت. از آثار این عالم فرزانه می‌توان به کتاب‌های مصباحُ البلاغه در 2 جلد، نوائبُ الدُّهور در 4 جلد، ولایت کلیه در 2 جلد و چندین اثر دیگر اشاره کرد. از ویژگی‌های آیت الله میرجهانی، عشق به آستان اهل بیت(ع) زهد و قناعت، تقوا و تهجد و کوشش در تألیف کتب اسلامی تبلور بیشتری دارند. این عالم ربانی در 94 سالگی بدرود حیات گفت و در جوار مقبره‌ی علامه مجلسی در اصفهان به خاک سپرده شد.

رحلت عالم ربانی، آیت‌الله «سید محمد حسن میرجهانی»(1413ق)

حاج سید محمد حسن میرجهانی طباطبایی اصفهانی فرزند میرسید علی در ذیقعدۀ سال 1319 ق در یکی از روستاهای اصفهان و بیت دانش و تقوا چشم به جهان گشود. ایشان پس از فراگیری علوم مقدماتی در اصفهان، به حوزه علمیه نجف اشرف هجرت کرد و پس از بهره‌گیری از درس حضرات آیات: آقا ضیاءالدین عراقی، سید ابوالحسن اصفهانی و شیخ عبدالله مامقانی، به مدارج بالای علمی دست یافت. آیت الله میرجهانی سپس راهی مشهد مقدس گردید و به هدایت و ارشاد مردم و تألیف و تصنیف پرداخت. از آثار این عالم فرزانه می‌توان به کتاب‌های مصباحُ البلاغه در 2 جلد، نوائبُ الدُّهور در 4 جلد، ولایت کلیه در 2 جلد و چندین اثر دیگر اشاره کرد. از ویژگی‌های آیت الله میرجهانی، عشق به آستان اهل بیت(ع) زهد و قناعت، تقوا و تهجد و کوشش در تألیف کتب اسلامی تبلور بیشتری دارند. این عالم ربانی در 94 سالگی بدرود حیات گفت و در جوار مقبره‌ی علامه مجلسی در اصفهان به خاک سپرده شد.

* 21 آوریل در گذر تاریخ

* به سلطنت رسیدن اولین پادشاه انگلستان (827م)

* تولد «هیپولیت تین» مورخ و ادیب معروف فرانسوی (1828م)

* آغاز دومین جنگ امپراتوری ایران و روم در زمان پادشاهی ساسانیان (359م)

* مرگ «ژان باتیست راسین» شاعر و درام نویس بزرگ فرانسوی (1699م)

* مرگ «مارک تواین» نویسنده و داستان نویس معروف آمریکایی (1910م)

* درگذشت دکتر «کلیم صدیقی»

رهبر پارلمان مسلمانان انگلستان (1995م)

* درگذشت علامه اقبال لاهوری،

متفکر برجسته پاکستانی (1938م)